

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗
เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัด
เชียงราย พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย เรียกว่า “ศาลจังหวัดเทิง”
และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดเทิงมีเขตตลอดท้องที่อำเภอเทิง อำเภอเชียงของ อำเภอป่าแดด อำเภอ
พญาเม็งราย กิ่งอำเภอขุนตาล และกิ่งอำเภอเวียงแก่น ในจังหวัดเชียงราย

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดเทิงตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๓ ให้
ศาลจังหวัดเชียงรายมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดเทิงด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัด เชียงรายในวันเปิดทำการศาลจังหวัดเทิงตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดเชียงราย มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอเทิง อำเภอเชียงของ อำเภอป่าแดด อำเภอพญาเม็งราย กิ่งอำเภอขุนตาล และกิ่งอำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าว และโดยที่ มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้